

CRÒNICA I ANÀLISI DELS 6 MESOS D'APLICACIÓ DE LA LLEI 9/2017, DE 8 DE NOVEMBRE DE CONTRACTES DEL SECTOR PÚBLIC

Rosa Peña
Col·legiada 21.666

En el marc del 3r Congrés de l'Advocacia de Barcelona, el passat 12 de juliol vaig tenir l'oportunitat de fer una primera avaluació dels primers 6 mesos d'aplicació de la Llei 9/2017, de 8 de novembre de Contractes del Sector Públic, després de la seva entrada en vigor, en el marc de la taula rodona organitzada per la Secció de dret administratiu, que vice presideixo, i que vaig tenir el plaer de moderar. En un ambient distès, els ponents Neus

Colet Aran, presidenta del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, Gemma Enfedaque Montes, cap de l'Àrea d'Informes, Estudis i Documentació de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de Catalunya i l'Alejandro Jiménez Marconi, director Jurídic de SUEZ, i, al voltant dels 60 assistents, vam poder compartir les primeres experiències després de l'entrada en vigor de la Llei en els diferents àmbits de la contractació pública en els que intervenim.

En opinió dels ponents, el major impacte que l'entrada en vigor de la Llei va tenir en els primers mesos es va traduir en: 1) una aturada en la convocatòria de licitacions durant els primers mesos de vigència de la Llei, i en especial de les concessions de serveis a llarg termini, que Jiménez va atribuir, per una banda, a la dificultat de preveure sistemes de revisió de preus després de l'aprovació de la Llei de la desindexació de l'Economia espanyola, i de l'altra, per la dificultat de definir quan el contracte és de concessió de serveis i quan és de serveis; 2) en l'obligatorietat de la contractació electrònica, els seus reptes i avantatges. Enfedaque ens va explicar el funcionament i ús que fins a la data ha tingut el sobre digital, equiparant-lo a una caixa forta digital, els seus avantatges i beneficis (encriptabilitat, traçabilitat i immutabilitat de les ofertes), així com de les dificultats que s'han produït fins a la data, moltes de les quals s'han solucionat gràcies a la traçabilitat que permet el sistema; 3) l'exponencial increment del nombre de recursos especials que, com Colet va posar de manifest, s'ha produït per diversos factors: la gratuïtat del recurs, l'ampliació de l'àmbit objectiu, pel tipus de contractes, pel tipus d'actes, així com per la reducció dels llindars econòmics per accedir al recurs i ampliació de l'àmbit subjectiu.

Els aspectes de la Llei que els ponents van ressaltar per haver estat els que han generat més dubtes interpretatius són: 1) l'aplicabilitat de les limitacions dels contractes menors davant de la manca de concreció de la Llei, com s'han d'aplicar i de la disparitat de doctrina que s'ha generat amb motiu d'aquesta regulació; 2) la nova regulació dels mitjans propis i dels encàrrecs acordats a favor dels mateixos; i 3) la lotització dels contractes. Per part de l'audiència es va comentar la problemàtica de dissenyar criteris d'adjudicació que s'ajustin a l'objecte del contracte, siguin proporcionals i no discriminatoris.

La sessió va finalitzar amb una sèrie de consells pràctics dels ponents per afrontar els reptes i dificultats que l'aplicació de la Llei està tenint.